

မင်္ဂလာဒုံ

တိမ်ညိုမှာ ငွေ့ကလွပ်ကယ်နှင့်

စာရေးသူ၏ စကားဦး

“တိမ်ညိုမှာ ငွေဇာကွပ်ကယ်နှင့်” ၁၉၈၈ ခုနှစ်အတွင်းက ရှေ့တန်းစခန်းကုန်း တစ်ခုပေါ်တွင် လေးလကြာအောင် ကျွန်တော် ရေးခဲ့ပါသည်။ စာရေးဆရာတစ်ဦး ဖြစ်လာဖို့ အိပ်မက်ပင် မမက်ရဲသေးသော ကာလတွင် ရင်ထဲမှာ ရေးချင်သည့်စိတ် များ လာသည့်အခါ ချရေးပြီး သိမ်းထားခဲ့သော အဆုံးမသတ်ဖြစ်သည့် ဝတ္ထုတိုရှည် များ စွာ ရှိသော်လည်း အစအဆုံး စိတ်ပါလက်ပါ ရေးခဲ့သော နှစ်ပုဒ်သာ ရှိပါသည်။ ။ အလုပ်သင် ဆရာဝန်ဘဝမှာ ရေးခဲ့သော “ကြိုးကြာတောင်ပံခတ်သံ” နှင့် ရှေ့တန်းဆေးမှူးဘဝမှာ ရေးခဲ့သော သည် ဝတ္ထု ဖြစ်ပါသည်။ ။ စာရေးဆရာဘဝကို “ကြိုးကြာတောင်ပံခတ်သံ” နှင့် စဖြစ်ခဲ့သော်လည်း

အကြောင်းအမျိုးမျိုးတို့ ကြောင့် သည် ဝတ္ထုကို ကျွန်တော်၏ ခုနှစ်ပုဒ်မြောက် ဝတ္ထုရှည်အလှည့်ကျမှ စာဖတ်ပရိသတ်ရှေ့အရောက် ပို့နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ။ ရှေ့တန်းမှာ ရေးခဲ့၍ တပ်မတော်သားတို့ ၏ ဘဝနှင့် တိုက်ပွဲများ အကြောင်း ပါနေသော်လည်း သည် ဝတ္ထုထဲမှ တိုက်ပွဲများမှာ သမိုင်းဝင်ဖြစ်ရပ်မှန်များကို အတိအကျ မှတ်တမ်းတင် ရေးသားထားခြင်း မဟုတ်ကြောင်း ကြိုတင် ဝန်ခံလိုပါသည်။ ။ အသက် ၂၇ နှစ်အရွယ်က “လူကောင်း” ဆိုသည့်ဝေါဟာရတစ်ခု၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကို တွေးဆခံစားရင်း ရေးဖွဲ့ထားသည့် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်ကို ယခု အသက် ၅၀ ပြည့်ခါစတွင် ပြန်သုံးသပ် ကြည့်မိခြင်းသာ ဖြစ်၍ စာဖတ်ပရိသတ်တို့လည်း ဖတ်ရင်း တွေးဆစရာများ ရနိုင်လိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိပါကြောင်း...။

* * *